

Den lofsangh Marie.

Dat hy oock is gedachtigh sijns
 verhoers/en oock sijnes eeds voortnen/
 Dien hy Abraham heeft gedaen/
 Onsen vader in 't geloove krachtigh.
 2 Dat wy byp zijnde van de hant De:
 gener die ons seer haten/ Hem souden
 sonder vrees of schant Dienen/ en sijn
 woort recht vaten; Gerechtiglich en
 heylighlich/ Al ons leven gewillig:
 lich Daer toe zijnde genegen. En
 gy mijn soon sult een Propheete zijn/
 Doo; dat aensicht des Hoeren mijn/
 Om voort hem te bereyden sijn wegen.
 4 Dat gy den volcke v:oech en spaet
 Sijn saligheyt meugt verkonden/ De
 welck insonderheyt bestaet In verge:
 luyg sijner sonden: Doo; Godts goet:
 hent/ die ons alleyn heeft als een son
 nup 't Oostē reyn/ Besocht/en niet ver:
 geten: Op dat hyse mochte verlichten
 klaer/ Die in de duyster schaduw swaer
 Des doots dus lange hebben geseten.
 5 Op dat hy ons vosten niet vzeugt/

En onse voet-paden mede/
 Richten mochte in aller deugt/
 Tot sijnen wegen in vrede.

Den Loffang der Nonckvrouwe
 Marie/ Luce cap. 1. vers 46.

Mijn ziel maecht groot den Heer/
 Mijn geest verheugt hem seer In
 mijnen Godt vol trouwen; Hy is mijn
 saligheyt/ En wil oock de kleynheyt
 Sijner dienstmaegt aenschouwen.
 2 Siet/ hierom sullen my alle ge:
 sachten byp Welgelucksaligh
 achten: Want onse Godt seer
 goet Grootē dingen nu doet/
 Doo; sijn hant sterck in krachten.
 3 Heyligh is sijnen naem: En
 sijn goetheyt bequaem Sal eeuwig:
 lich beklijven; Van kints kind:
 ren voortnen/ Doo; hen die recht wei:
 gaen/ En in Godts vrese kluyben.
 4 Een schoon en heerlich werck:
 Doo; sijnen arm seer sterck/ heeft
 gedaen Godt almachtig: Hy heeft de
 stoute quaet/ En hares herten raet/
 Ca

...
 Tot
 ...
 van
 ...
 der
 ...
 klei
 ...
 6
 ...
 we
 ...
 7
 ...
 denck
 ...
 by
 ...
 hem
 ...
 2
 ...
 ken